SPECTACOLE

Teatre

OPERA: mat. Lacul Lebedelor ; seara Ottelo.
NAȚIONAL : mat. Avarul; seara Madame Sans Gêne.
STUDIO: matineu Merele de aur; seara: Timpuri grele.
LIGA CULTURALA : mat. Clopoțelul de alarmă; seara Rudele.
MODERN : mat. și seara: Două duzini de trandafiri.
REGINA MARIA: mat. și seara: Răzbunarea lui Demonstene.
COMEDIA : mat. și seara Mansarda.
LIBER : mat. și seara Rămânem prieteni.

CINEMATOGRAFE

ARO: Divorțul D-nei X.
CAPITOL : Gasparone.
CARLTON : Cadrilul.
SELECT : Aur și femei.
SCALA : Corsarul.
SAVOY : Tamara.
TRIANON: Farmecul Dunării.
FEMINA : Nopți princiare.
REGAL : Contesa Walewska.
PALAS BULEVARD : Femei de noapte și Valetul Domnișoarei.
A.R.P.A. : Londra sub teroare.
ROXY : Gasparone.
CORSO : Tamara.
ELYSEE : Domnița din Câmpina.
ATENEUL TEI : Vasul robilor și Ce va fi mâine.
AIDA (Cal. Rahovei 151) : Noaptea rosie și S'a născut o stea.
AMERICAN : Uraganul, jurnal și completare.
ASTRA : Patima și Legiunea neagră.
BARCELONA : Prinț și Cerșetor, Simfonia Spaniolă și jurnal.
COTROCENI : Avangarda eroilor și Doamna dela etajul II.
CARMEN : Sângele Pământului și L-am întâlnit la Paris.
CENTRAL : Invitație la vals și Patrula de noapte.
CITY : S'a născut o stea și Iluzia cea mare.
DACIA : India în flăcări și Complicatii sentimentale.
DIANA : Chemarea cea mare și Regina Valsului.
DICHIU : Minunea dela Lourdes și Suflete sbuciumate.
DORY : O dramă în largul mării și Istoria se scrie noaptea.
EDISON : Greșeli ce nu pot fi iertate și Escadronul alb.
FORUM : Lucreția Borgia și Cafe Metropol.
FACLA : Sissy și Mimi.
FLORIDA : Dubla crimă din linia Maginot și Piratii.
FRANKLIN : Cum se cuceresc bărbații și Regele vânzătorilor.
GLORIA : Curierul din Londra și Îngerul străzii.
IZBANDA : Spovedanie și Drumond detectiv romantic.
ILEANA : Tarantela și Monstrul Galben.
LUCIFER : Scipio Africanul și Stan și Bran la Hollywood.
LILLY : Granița însângerată și Agentul special.
LOLICA : Ingerul și Omul cu 9 fete.
LIZEANU : „Armele veghează", și „Răzbunare".
LIA : Broadway Melody 1938 și India în flăcări.
MARCONI : Troika și Muzica e viața mea.
MILANO : Misiunea Locotenentului Perry și Prin foc și sabie.
MARNA : Uraganul și trupa de reviste.
MODEL : Un furt senzațional și Oameni după gratii.
NISSA : Timpuri noui și Adolescență.
OMNIA : Bețivul și Curierul din Lyon.
ODEON : Califul din Bagdad și Mormântul lui Genghis Khan.
ORFEU : Aldebaran și S'au cunoscut în luna Mai.
PARIS : Tango nocturn și Cuceritorii Africei.
PACHE : Doamna dela etajul II și Stan și Bran și testamentul.
RAHOVA : Uraganul și completare.
REX : Frații Marx la curse și Pentru viața unui om.
SPLENDID : Domnișoara Mama mea și Strigătul Sălbaticilor.
TRIUMF : Orașul păcatelor și Misterul fortului Grey.
TOMIS : Uraganul și completări.
VENUS: Inima mea plânge și Cântecul libertății.
UNIC : Abuz de încredere și Pensionarul Țarinei.
VOLTA BUZEȘTI : Departe de țară și Nunta cu repetiții.
VOLGA : Serenada și Dubla crimă depe Linia Maginot.

VORBE și FAPTE

Matchurile de box nu se soldează întotdeauna cu arcade sparte sau cu decizii fluerate.

Mai rămân câteodată mici întâmplări, care refuză să se disolve în apele uitării și stăruiesc peste timp — în anecdotă.

Una din acestea.

La gala de săptămâna trecută Motzi Spakow a încrucișat mănușile cu iugoslavul Zupan, înlocuitor de ultimă oră al compatriotului său Virag.

Dacă bătrânul vulpoi care este Spakow, nu poate fi răsturnat cu una, cu două, în schimb sârbul, se bălăbănea de zor între corzi, redus mai mult de silă decât din inițiativă proprie, la rolul de satelit fidel al mănușilor lui Spakow.

Un rond două, se scurg în tempo-rapid. Campionul român lovește tare și din toate pozițiile. Zupan, înalt cât o biserică, își cutremură temeliile cu fiecaree lovitură primită în plin, bălăbănește în aer o pereche de brațe cât cumpăna unei fântâni și se blochează apoi — un cufăr de mușchi aruncați alandala.

Buzat, înaintat, congestionat, Motzi îl urmărește ca un câine mops, fugărind în ogradă un dobermann surprins din întâmplare. Arbitrul pierdut lângă cele două namile pare un câine spitz rătăcit în încăierare.

— ...Ți-am aranjat, dragă o revanșă splendidă !

Lumea aplaudă îndârjită. Lumina crudă a reflectoarelor împrumută sudoarei reflexe diamantine.

Gong. Ostilitățile încetează brusc. Cei doi boxeuri se retrag în colțurile lor, călăuzite de aplauze. Jim Călinescu, soigneur, în colțul lui Spakow, nu uită că datorește totul distinsului sportiv care este d. profesor Stoicescu, rectorul fac. de Drept și vrea să-i facă o plăcere.

Il sfătuește deci pe Motzi.

— Nu-l lăsa, urmărește-l și mai ales trage un uppercutt, dar unul clasic... domnul rector ar vrea să vadă unul.

— Se va face, mormăie fostul campion al României, mestecând cuvintele între fălcile onorate de toate gloriile boxului european.

Și într'adevăr a făcut tot ce a fost posibil. Bietul Zupan, amenințat din toate punctele cardinale, cedează terenul, mai închide un ochiu, mai sângerează o nară, dar rezistă eroic. Uppercutt-ul însă tot n'a putut fi realizat, deși amândoi boxeurii au dat dovadă de cea mai leală bunăvoință.

Ceiace l-a nemulțumit profund pe Jim Călinescu, fostul campion welter și mijlociu al României, făcându-l să strige :

— Ești o secătură... mi-ai promis un upperent !

Reacțiunea țâșnește pormptă. Dacă lovitura în plin îl asvârlă pe bietul Zupan tocmai în colțul opus.

Iar Spakow repezindu-se spre frânghii își cheamă camaradul.

— Roagă-l pe domnu' rector să mă scuze, dar măgarul ăsta nu vrea deloc să întindă bărbia...

Când s'a întors Zupan era k. o.

Absolut autentică.

*

Amicul și colegul meu Jenny Dumitrescu, mai se ocupă în afara, admirabilelor sale cronice, de bătaia câmpilor... cu automobilul.

Este ceaice se chiamă în limbaj de cronică sportivă, un pasionat al volanului.

Pasiunea sa se desfășoară mai ales pe distanța București-Ploești, unde mașina sa își îngrijește reumatismele bătrâneței prin plimbări cotidiene.

De câte ori se întoarce din memorabilele sale raiduri, prietenul meu nu uită să pună câte o coroană de laude pe monumentul funerar al vechilor concepții automobilistice —bătrânul său „Ford"— desigur primul care a trecut oceanul.

— E o mașină admirabilă, am mers 30 km. fără să-i fac nici o reparație.

De curând însă i s'a înfundat.

Necesități redacționale cerând neapărata-i prezență, admirabilul sportiv care este d. Jenny Dumitrescu a crezut că este mult mai prudent să-și lase mașina la un garaj de pe b-dul Brătianu și să gonească pe jos spre redacție.

A cerut deci relații.

—Ași vrea să-mi las automobilul în garajul d-voastră, până mâine dimineață.

— Il primim cu plăcere, răspunse portarul.

— Cât costă ?

— O sută de lei... plătiți înainte.

— Dar mă întorc mâine dimineață, voiu plăti atunci...

Obiecțiunea făcu pe funcționarul garajului să arunce o ultimă privire asupra valoroasei antichități și să răspundă neîncrezător :

— Bine, dar cine îmi garantează mie că te mai întorci ?

ȘTEFAN MENGONI

*

Milică Teodorescu e un băiat bun pe care îl întâlneam vara trecută, morfolind între pumnii grei o carte de algebră, care își sbătea foile, ca o pasăre rănită aripile.

Era în Cișmigiu, când dragostea durează cât florile peluzelor. Treceau perechile înlănțuite, soarele dogorea cu focuri crucișe, semnele algebrice se descurcau și se învălmășeau la loc, spre disperarea băiatului, neputincios și necăjit. Era acolo în fiecare zi, aplecat peste carte, svâcnind din maxilare și încruntând sprâncenele ca pentru o lovitură decisivă.

Ecuația rămânea până la urmă k. o., alături de frunzele castanului iar Milică surâdea fericit, descleștând pumnii și închizând cartea ca un gong de victorie.

Puțini îl cunosc pe acest Milică Teodorescu, băiat cuminte și așezat, școlar bătrân și silitor, boxeur vijelios dar șlefuit la școala sobrietății marilor campioni.

E astăzi prin cerul al șapteleа al gloriei, îl așteaptă angajamente și ispite, numele lui țâșnește în litere luminoase pe afișul marilor gale, a devenit o vedetă, o autentică și valabilă celebritate.

Milică trimite bani acasă, n'a uitat că părinții și-au vândut casele ca să-l readucă dela Paris, acum câțiva ani când rătăcea cu toate speranțele frânte în căutare zadarnică de angajament.

Milică învață carte. Și-a luat de curând examenele anului al III-lea al Școalei superioare comerciale din Lyon și acum se canonește de zor, încurcat între formule și registre, așa cum n'a fost niciodată în lumea mică și crud luminată a ringului.

Gloria nu-l interesează. Il strivește pe Mortale și îl snopește pe Aldo Linz, pentru că are nevoie de un drum neted spre titlul european și privește cu încredere înainte.

Este alături de Toma Aurel o mândrie a rației. Dar, vă asigur, că el habar nu are de asta, că tremură mai sdravăn de spaimele algebrei, decât de pumnii oricărui boxeur din lume.

Ne vom întâlni la vară și îmi va vorbi de profesorii lui dela Lyon, iar dacă îi voiu aminti de box, va scrișni cuvintele lui Carpentier :

— Une sale métier.

— Cam asta era forma dopului de radiator care mi s'a furat...

Argentina...

Un copilaș ce n'are vină.
(Deci nu-l numesc bătu-l'ar vina)
Ne-a oferit, din tot „atlasul",
Ca adversar, pe... Argentina.

★

Fulgerător sosit-a vestea,
O fi venit chiar telegramă...
Un cor de vaiete răsună :
„Oh ! ce ne facem, mamă, mamă" !

★

„Ne vor zdrobi argentinienii",
Spun mulți... „dar n'avem încotro" !
Un oficial parafrazează :
„Tout est perdu, sauf les... maillots".

★

O atmosferă deprimantă,
Un pesimism din cel mai pur.
Ba că's „prea iuți" argentinienii",
Ba că au jocul „mult prea dur".

★

Atâtea pronosticuri negre...
Ba unul, culmea, ce perfid,
Cică-o să luăm atâtea „goaluri",
Că-o să ne'ntoarcem numai... vid.

★

Dar alarmiștii nu-și dau seama
Că toate sunt exagerări.
Un singur joc cu Argentina,
Nu poate-avea grave urmări.

★

Ah ! „Argentina", „Argentina"
Mai stărue al ei ecou,
Reînviază mii de visuri
Cel mai frumos și lin tangou.

Dacă-am căzut cu... „Argentina",
Să nu ne temem vre-un moment,
Căci „Argentina" depe vremuri,
Se practica în tempo lent.

★

Vor spune unii: „Mult de-atuncea,
Temperamentele-s schimbate"...
Nu te speria amice dragă,
Să nu ai nicio grije, frate.

★

Dacă-au uitat și ei tango-ul,
Fin demodat și desuet, —
Vom accepta desigur valsul,
Un vals pe valuri, lin, încet.

★

Și'n vals, dacă argentinienii
Și-or bate joc de poarta noastră,
Vom înjura ca... Iohan Strauss,
Să-i trecem... „Dunărea Albastră".

★

Cumva de nu le-o place ritmul,
Că nu e pe nerăsuflate,
Apoi la încasarea bursei,
Vom trage-o „polcă pe... furate"

★

Le-aș mai propune alte dansuri,
Le-aș mai propune, zău, cu suta,
Dar mă cam tem, argentinienii
Să nu se-oprească la... „bătuta".

ROLLO